پژمان روی «خط فرضی»

درباره پرسش یک خبرنگار از پژمان جمشیدی که واکنش‌های بسیار در پی داشته است

روایت روز

محبوبه عظیم زاده
m.azimzadeh@shahraranews.ir

وقتی در جشنواره سی‌وششم فیلم فجر، برای فیلم «سوءتفاهم» نامش به‌عنوان یکی از نامزدها برای دریافت سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد مطرح شد، اولین واکنش برخی حاضران در سالن، خنده شاید کش‌داری بود که در سالن پیچید؛ خنده‌ای که اگر قسمتی از آن را بگذاریم به حساب تعجب برآمده از قیاس ناخودآگاه به‌عنوان فوتبالیست گذشته و بازیگر تازه‌واردی که به‌سرعت در جشنواره فیلم فجر نامزد دریافت سیمرغ شده است، بار منفی آمیخته با تمسخری هم پدید آورد که واکنش‌های کاربران و هم‌صنفانش در فضای مجازی هم گواهی بود بر ناخوشایندبودن این ماجرا برای بعضی‌ها. پژمان جمشیدی اما جبهه‌گیری شدیدی به این فضا نشان نداد و بدون قیل‌وقال از موضع آرامش و سکوت به ماجرا نگاه کرد. حالا ۳سال از آن زمان می‌گذرد و درحالی که جشنواره فجر سی‌ونهم دارد روز هشتمش را می‌گذراند، جمشیدی دوباره در نشست خبری یکی از فیلم‌های این دوره‌اش، یعنی «خط فرضی»، به‌نوعی دیگر درگیر همین حاشیه‌ها شده‌است؛ حاشیه‌هایی که معلوم نیست تا کی قرار است اصل کار او را نادیده بگیرد و ورود او به عرصه بازیگری را تحت تاثیر فوتبالیست بودنش قرار دهد.

اینم سؤال بود آخه آقای خبرنگار؟

ماجرا از جایی شروع شد که در نشست خبری فیلم «خط‌فرضی»، یکی از خبرنگاران سؤالی مطرح کرد؛ پرسشی که مخاطب اصلی آن پژمان جمشیدی بود و البته افراد زیادی معتقد بودند که صحبت‌های خبرنگار حاضر در نشست، بیشتر از اینکه یک سؤال درست‌وحسابی باشد، یک نظر شخصی بوده که آن‌هم با شیوه و ادبیات توهین‌آمیزی بیان شده و شایسته فضای هنری و رسانه‌ای نبوده است. محمد گبرلو، به‌عنوان دبیر جشنواره و عهده‌دار مدیریت نشست‌های خبری، شروع کرد به خواندن سؤال و گفت: «آقای جمشیدی در فوتبال که به‌جایی نرسیدید، فکر نمی‌کنید برای دیده‌شدن راه‌های بهتری هم وجود دارد و دیده‌شدن صرفا با ورود به بازیگری نیست؟» خواندن این سؤال در وهله اول واکنش هم‌بازی جمشیدی، یعنی آزیتا حاجیان، را به‌دنبال داشت که بر این عقیده بود نباید بازی درخشان او در این فیلم نادیده گرفته شود؛ «یعنی ایشون احتیاج داره برای دیده‌شدن بیاد توی تصویر سینما؟ بعضی اوقات خیلی بی‌انصاف هستین. نمی‌دونم چرا!» برخی کاربران در فضای مجازی هم معتقد بودند گبرلو به‌عنوان دبیر این نشست اصلا نباید این سؤال را می‌خواند. بااین حال، محمد گبرلو خودش کسی بود که از جمشیدی حمایت کرد و صحبت‌هایش درباره او تشویق افراد حاضر در نشست را هم به‌دنبال داشت: «اگر از ایشان استقبالی نشود، راحت حذف می‌شوند. این نشان می‌دهد کارگردان‌ها و تماشاگران به او علاقه‌مند هستند و بازی‌هایش را می‌پذیرند.»

پژمان، با همین فرمون برو جلو

پژمان جمشیدی اما مشابه سال‌های گذشته موضع شدیدالحنی نگرفت و صرفا به بیان توضیحاتی بسنده کرد: «اگر کسی من را نشناسد، فکر می‌کند زندگی خیلی برای من ارزشمند است، اما آن‌قدر که شما فکر می‌کنید نه دیده‌شدن برای من ارزشمند است نه زندگی این‌قدر برایم چیز مهمی است که بخواهم برای دیده‌شدن چنین کاری کنم. نه فوتبال را برای این انتخاب کردم و نه سینما را.» و بعد از روزی گفت که نقد مثبتی را درباره بازی‌اش در فیلم «شیشلیک» خوانده و بلافاصله بعد از آن، خبر مرگ رفیقش، علی انصاریان، را خوانده است و اینکه زندگی ارزش این جنجال‌ها را ندارد. او در فجر سی‌وششم هم سکوت کرد. فقط بعد از مطلع شدن از نامزدی خودش در فیلم «سوءتفاهم» و حاشیه‌هایی که پیش آمده بود، در اینستاگرامش از مسیر سختی گفت که شاید خیلی‌ها از آن بی‌اطلاع باشند و نتیجه‌ای که باعث خوش‌حالی‌اش شده است: «۴سال فحش، ٤سال تهمت، ٤سال فشار، ٤سال صبر، ٤سال تلاش و حالا من نامزد بهترین بازیگری سینمای ایران. چقدر جای مادرم خالی است. آفریدگار را شکر. تبریک به همه نامزدها، افتخار می‌کنم به حضور در کنارشان.» همان زمان هنرمندان زیادی از جمله محسن کیایی، امیر آقایی، مهدی یغمایی و پرویز پرستویی هم از او حمایت کردند. نوید محمدزاده برای او نوشت: «کیف کردم. نامزد شدنت مبارک. نون زحمتت رو می‌خوری. با همین فرمون برو جلو.» ویشکا آسایش هم همین‌طور: «آن‌هایی که باید تلاش و استعدادت رو ببینند، خواهند دید. بهت تبریک می‌گم.» مهراب قاسم‌خانی هم در بخشی از پست اینستاگرامی‌اش نوشت: «پژمان جون، به‌دلیل استعداد و تلاشت و همین‌طور جدی گرفتن حرفه‌ای که واردش شدی بهت تبریک می‌گم. ولی تسلیت می‌گم به اون دسته از همکاران خودمون که دلشون نمی‌خواست باور کنن یه ورزش‌کار می‌تونه وارد حرفه اونا بشه و باهاشون رقابت کنه.»

می‌خواستین با انصاریان هم همین‌طوری برخورد کنین؟

حاشیه نشست خبری «خط فرضی» واکنش‌های زیادی را هم از سوی کاربران در فضای مجازی به‌دنبال داشت؛ واکنش‌هایی که هم به ظرفیت بازیگری جمشیدی اشاره داشت و هم به سؤالی که خبرنگار در نشست فیلم مطرح کرده بود. بهمن بابازاده، خبرنگار حوزه موسیقی، یکی از افرادی بود که به این داستان واکنش نشان داد و در بخشی از توئیتش نوشت: «امروز من به جای آن خبرنگار خجالت کشیدم و شرم کردم.» کاربری دیگر از واکنش بجای جمشیدی نوشته بود: «این پژمان جمشیدی که امروز در کنفرانس خبری فیلم خط فرضی دیدم، پخته‌ترین و تحسین‌برانگیزترین نمونه از یه فوتبالیست و سینماگر ایرانیه. از یاد نبریم همین امسال و سال‌های پیش کارگردان‌هایی بودن که سر سؤالات مودبانه‌تر از این، جنجال زیادی درست کردن.» کاربری هم دراین میان خطاب به خبرنگار نوشته بود: «شما با تحقیر دیگران به احترام و بزرگی نمی‌رسید و موجود خفنی هم نمی‌شوید.» شخصی دیگر از علی انصاریان یاد کرده بود که اتفاقا او هم در زمره فوتبالیست‌هایی بود که در جشنواره امسال فیلم داشت: «بعید می‌دونم اگه انصاریان هم در بین ما بود و در جشنواره حاضر، این کار را با او هم نمی‌کردند.» شاید آن روزی که با سریال «پژمان» محکم و جدی وارد قاب تلویزیون شد، کمتر کسی فکرش را می‌کرد حضورش در وادی سینما جدی و ادامه‌دار باشد. اما هرچه بیشتر گذشت، حضورش حتی اگر به گفته خودش محض سرگرمی بوده باشد، پروپیمان‌تر شد. او در کنار سام درخشانی زوج خوبی را برای مخاطب تشکیل داد. خیلی از منتقدان معتقد بودند تیپ‌سازی‌اش در سریال «زیرخاکی» شمه‌ای دیگر از استعداد بازیگری‌اش را نشان داد و حالا هم مشابه خیلی از بازیگران دیگر، بازی‌هایش برای خیلی‌ها مقبول می‌افتد و برای خیلی‌ها نه.

Tweets

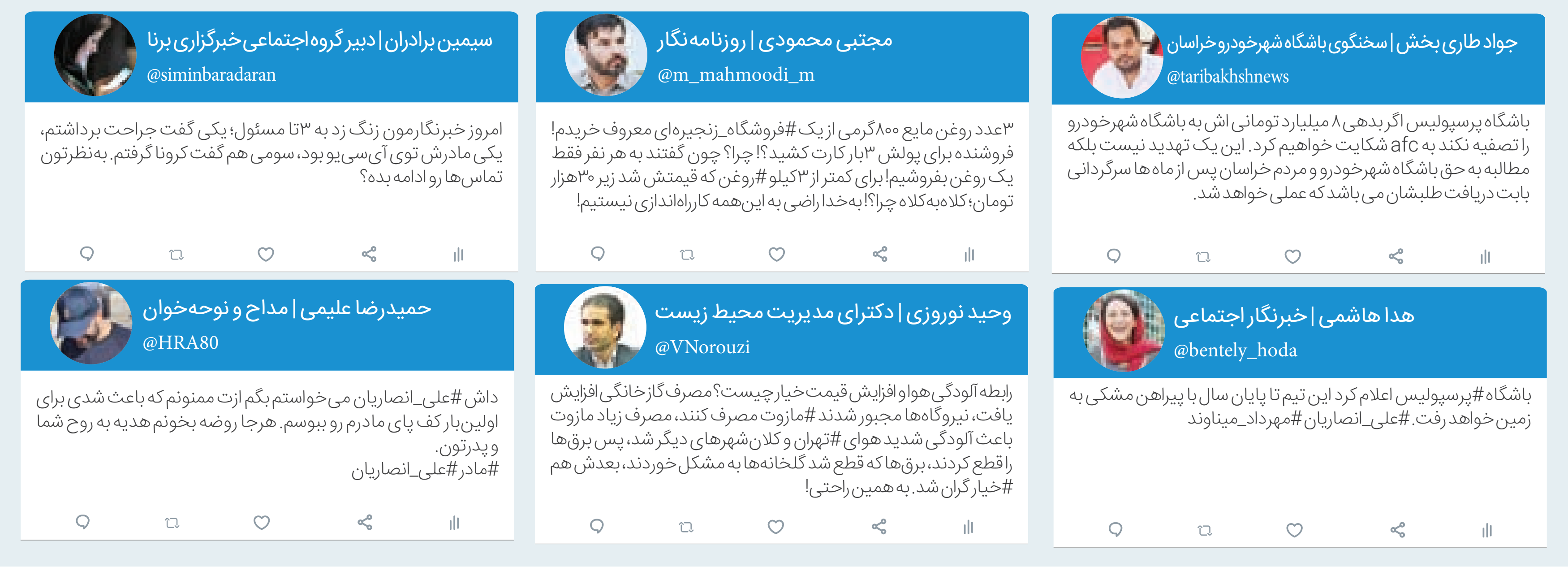

جواد طاری بخش | سخنگوی باشگاه شهرخودرو خراسان
@taribakhshnews

باشگاه پرسپولیس اگر بدهی ۸ میلیارد تومانی اش به باشگاه شهرخودرو را تصفیه نکند به afc شکایت خواهیم کرد. این یک تهدید نیست بلکه مطالبه به حق باشگاه شهرخودرو و مردم خراسان پس از ماه ها سرگردانی بابت دریافت طلبشان می باشد که عملی خواهد شد.

مجتبی محمودی | روزنامه‌نگار
@m_mahmoodi_m

۳عدد روغن مایع ۸۰۰گرمی از یک #فروشگاه_زنجیره‌ای معروف خریدیم! فروشنده برای پولش ۳بار کارت کشید؟! چرا؟ چون گفتند به هر نفر فقط یک روغن بفروشیم! برای کمتر از ۳کیلو #روغن که قیمتش شد زیر ۳۰هزار تومان؛ کلاه‌به‌کلاه چرا؟! به‌خدا راضی به این‌همه کارراه‌اندازی نیستیم!

سیمین برادران | دبیر گروه اجتماعی خبرگزاری برنا
@siminbaradaran

امروز خبرنگارمون زنگ زد به ۳تا مسئول؛ یکی گفت جراحت برداشتم، یکی مادرش توی آی‌سی‌یو بود، سومی هم گفت کرونا گرفتم. به‌نظرتون تماس‌ها رو ادامه بده؟

هدا هاشمی | خبرنگار اجتماعی
@bentely_hoda

باشگاه #پرسپولیس اعلام کرد این تیم تا پایان سال با پیراهن مشکی به زمین خواهد رفت. #علی_انصاریان #مهرداد_میناوند

وحید نوروزی | دکترای مدیریت محیط زیست
@VNorouzi

رابطه آلودگی هوا و افزایش قیمت خیار چیست؟ مصرف گاز خانگی افزایش یافت، نیروگاه‌ها مجبور شدند #مازوت مصرف کنند، مصرف زیاد مازوت باعث آلودگی شدید هوای #تهران و کلان‌شهرهای دیگر شد، پس برق‌ها را قطع کردند، برق‌ها که قطع شد گلخانه‌ها به مشکل خوردند، بعدش هم #خیار گران شد. به همین راحتی!

حمیدرضا علیمی | مداح و نوحه‌خوان
@HRA80

داش #علی_انصاریان می‌خواستم بگم ازت ممنونم که باعث شدی برای اولین‌بار کف پای مادرم رو ببوسم. هرجا روضه بخونم هدیه به روح شما و پدرتون.
#مادر #علی_انصاریان

سوژه روز

مهربانی زنده است؟

درباره دیوار مهربانی عراق که یادمان آورد چقدر فراموش کاریم

فرانک باباپور

۵سال از آغاز فعالیت اولین دیوار مهربانی در ایران می‌گذرد. دیواری که به‌احتمال همه می‌شناسیمش و همان اوایل چندتا از آن را از نزدیک دیده و چند عکس هم گرفته و در فضای مجازی منتشر کرده‌ایم. خودم اولین‌بار یکی از این دیوارها را در یکی از کوچه‌های محله زندگی‌مان دیدم، یک جالباسی به دیوار کوبیده بودند و رویش چنددست لباس آویزان بود، به‌احتمال در انتظار نیازمندی که بیاید دستش را دراز کند و برشان دارد ببرد خانه‌اش تا از سرمای زمستان در امان باشد. ایده ایجاد این دیوارها همین بود. از مشهد شروع شد و به محله‌های شمالی تهران و سپس به محله‌های جنوب شهر و دیگر شهرها و حتی دیگر کشورها رسید.

حالا که ۵سال از آن روزها می‌گذرد و از دیوار مهربانی، فقط عنوانش با رنگ قرمز روی دیواری در یکی از محله‌ها باقی مانده، خبری از دیوار مهربانی عراق در فضای مجازی منتشر شده است تا این فراموشی را یادآوری کند. «جدار الرحمه» عراق هم اولین بار تحت تأثیر دیوار مهربانی ایرانی و همان سال ۹۴ ایجاد شد، با همان شعاری که ایرانی‌ها داشتند: «نیاز نداری بذار، نیاز داری بردار!» اما مانند دیوار مهربانی ایرانی زود فراموش نشد. جدارالرحمه زمستان هر سال برای اهدای لباس گرم به نیازمندان جان دوباره می‌گیرد تا سرما راحت‌تر بگذرد.

البته کارکردش در ایران هم بیشتر برای فصل سرما بود، بااین حال روزهای سرد زمستان را گذرانده‌ایم و گویا همه سر در گریبان فرو برده بودیم و لازم است مانند یکی از کاربران این سؤال را مطرح کنیم: «دیوار مهربانی چی شد؟ هوا سرده ۴تا کت پشمی و کاپشن بیارید بذارید دیگه، یخ زدیم!» البته که منظورش نیازمندان بوده‌است!

به‌نظر می‌رسد همان اوایل به دیوار مهربانی توجه شد و می‌شود این توجه را گردن احساسی‌بودن ما ایرانیان انداخت. چنین پویش‌هایی برای مانایی و پویایی خودش نیازمند تداوم در مشارکت اجتماعی هستند و این مشارکت هربار سمت چیزی می‌رود که در همان زمان مد شود. یک‌بار دیوار مهربانی، یک‌بار جمع‌آوری کمک برای زلزله‌زدگان، یک‌بار پرداخت هزینه چند پرس غذا یا ساندویچ برای گرسنگان و... که به هرکدام از آن‌ها در بازه‌ای به‌شدت توجه شد و بعد از آن، با اینکه هنوز نیاز به کمک وجود داشت، فراموش شده‌اند. البته که انتقادهایی جدی به شیوه پیاده‌سازی این طرح وارد بود، به‌عنوان مثال لباس‌هایی که روی این دیوارها قرار می‌گرفتند، معمولا خیلی کهنه و مستعمل بودند یا اگر هم برای استفاده مناسب بودند، به دست نیازمند واقعی نمی‌رسیدند و به گفته یکی از کاربران: «ولی به‌نظرم دیوار مهربانی طرح خوبی بود که به مزخرف‌ترین شکل لوسش کردیم.» همین ایرادها باعث شد دیوار مهربانی با نامهربانی فراموش شود و حتی ایده‌های جدیدی برای اصلاح آن مطرح نشود.

البته جدارالرحمه عراق، یگانه مکانی نبود که تحت تأثیر دیوار مهربانی ایجاد شد، ایرانیان مقیم کشورهای دیگر هم دیوار مهربانی خودشان را راه انداختند تا در کشوری غریب و دور از وطن، حواسشان به حال هم باشد. نمونه‌اش دیوار مهربانی تورنتوست که به‌صورت اینترنتی فعالیت می‌کند و ایرانیان مقیم تورنتو، وسایلی را که نیاز ندارند با قیمت پایین یا رایگان در اختیار دیگران قرار می‌دهند. در برخی از سایت‌های خرید و فروش آنلاین هم سربرگی وجود دارد با نام «اجتماعی» که محل قرارگرفتن آگهی برای انجام کارهای داوطلبانه و رایگان است. اما باید این موضوع را هم مدنظر داشت که نیازمندان واقعی ممکن است به اینترنت و نرم‌افزار دیوار دسترسی نداشته باشند. در هر صورت، در اوضاع اقتصادی این روزها که فاصله طبقات روزبه‌روز بیشتر می‌شود، فقط با همین کارهای خیرخواهانه می‌توانیم هوای هم را داشته باشیم و درحالی که حواسمان به مسائل دیگر است، گوشه‌چشمی هم به نیازمندان داشته باشیم تا طرح‌های خلاقانه و راهگشاتر را برای رساندن کمک‌های مردمی به این قشر اجرا کنیم و به چنین حرکت‌های احساسی که تاریخ انقضا دارند، رضایت ندهیم.

جدول شماره: ۳۱۳۹

طراح: محمدرضا علیزاده

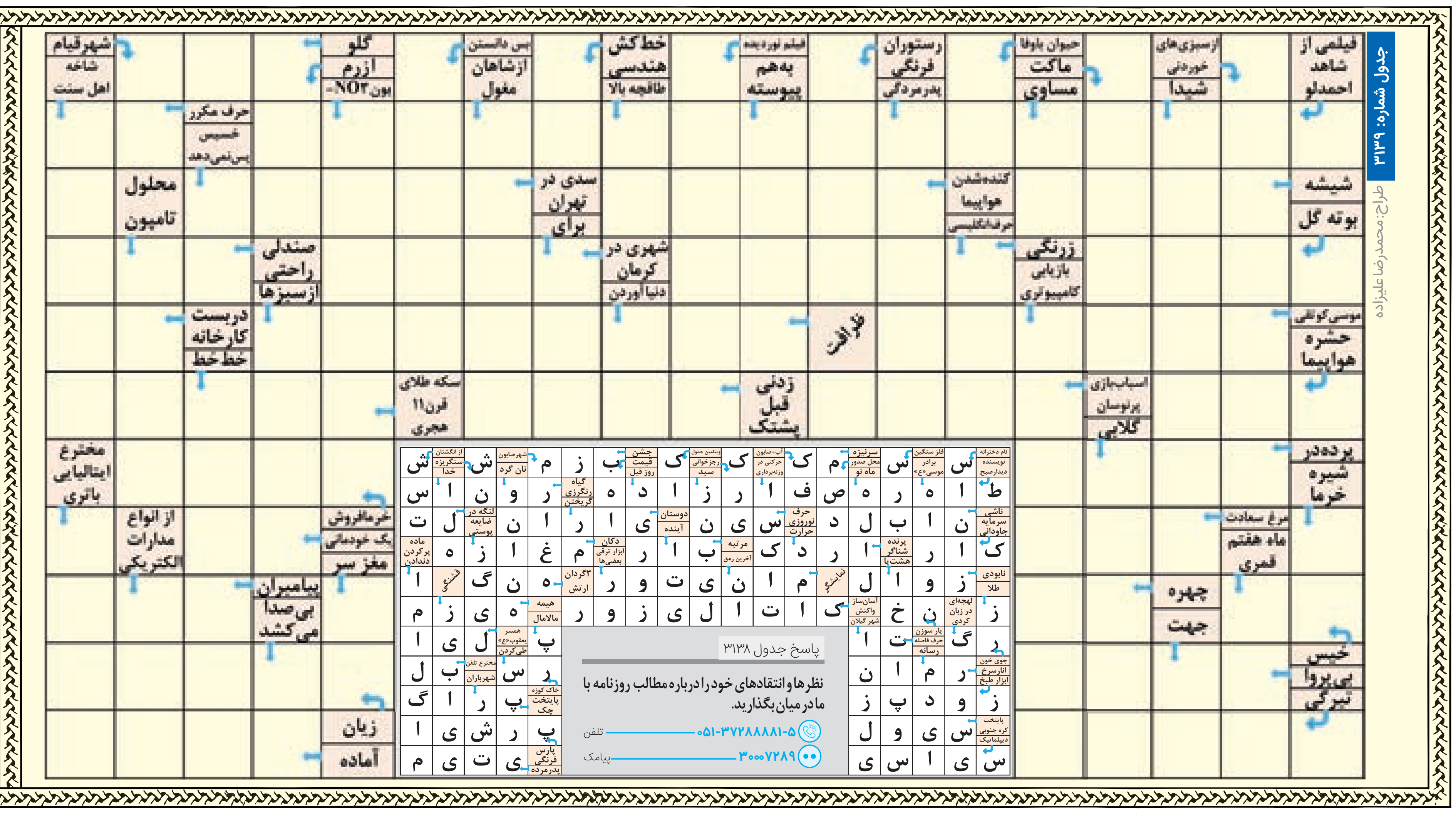

پاسخ جدول ۳۱۳۸

نظرها و انتقادهای خود را درباره مطالب روزنامه با ما در میان بگذارید.
تلفن ۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
پیامک ۳۰۰۰۷۲۸۹

سودوکو
شماره ۳۰

			٩					٣
	٣	٢	١	٥	٧	۴		
			٣	۶	۴	٢		
١	٢	٨		۴	٥		۶	
٣							٢	
							۴	
		٩			١		٣	٥
۶	١				٣		٧	

پاسخ شماره ۳۰